

1985. február - **(Telefonbeszélgetés Zalatnay Saroltával kuvaiti élményeiről és a közeljövőben megjelenő könyvéről)**

- Halló ! Hotel Sheraton ?
- Igen.
- Zalatnay Saroltával szeretnék beszélni.
- Tessék, én vagyok.
- Szervusz, Zétényi Zoltán vagyok. Már elég rég volt, amikor az Elvis-klubban beszélgettünk. Ha emlékszel, abban állapodtunk meg, hogy az interjút elhalasztjuk egy „kicsit”. Majd ha megjelenik a könyved ...
- Igen, igen.
- A közeljövőben indul egy új rockújság, és szeretnék rólad írni. Hogy érzed magad? Hogy bírod a klímát?
- Hadd térjek magamhoz egy kicsit... bár itt most már 12 óra van.
- Itthon még csak tíz, tehát két óra a különbség.
- Az itteniek szerint tél van, de ez nekünk még nyár: 28°, néha esik az eső.
- Eső? Az elég nagy ritkaság lehet arrafelé...
- Igen, azt mondják; de legalább háromszor esett, és kétszer olyan igazi dörgős-villámlós vihar volt, ami Közép-Keleten szintén ritka.
- Európának tehát elviselhető.
- Igen, de az éjszaka és a nappal között elég nagy a különbség. Amikor kijöttünk, elég sokat szenvedtünk. Csak légkondicionálóval lehet kibírni.
- Hogy telik a napod?
- Egész máshogy, mint otthon. Későn kezdünk, este kilenckor, és éjjel egykor fekszünk le.
- Mivel töltöd a délutánokat?
- Fölkelés után strand vagy más sportlehetőség, bár ebből elég kevés van; se teniszezni, se mást csinálni ebben a melegben eddig nem nagyon lehetett.
- Gondolom, jól leburnultál.
- Igen, a tenger itt van öt percre. Néha elmegyünk az itt dolgozó magyar edzőkkel valamelyik európai vagy amerikai klubba. Sokat járkalunk a városban, a boltokban nagyon jó dolgokat lehet kapni. Minden van itt is, ami Amerikában.
- Szórakozási lehetőségek?
- Mozi, színház szinte nincs; diszkó van két-három, de inkább egymás között, partykon szórakoznak az emberek. Nyilvános helyekre nem nagyon járnak. Alkohol hivatalosan nincs, de feketén sokan isznak. Élő zene szinte egyedül itt a hotelban van, ezért nagyon sokan jönnek ide.
- Kikből áll a zenekar?
- Nem tudja senki, hogy ez magyar zenekar, azt hiszik, olasz, angol vagy amerikai. A Generálból van itt Charlie, Horváth Karcsi, Paczári Károly, a gitáros; Póta András dobol. A régi Echóból meg a Neotonból a gitáros Lelkes Zoli és Csiszár Péter, a Syriusból Halász János, az Atlaszból Fülöp Ervin fúvós és billentyűs.
- Milyen nyelven énekelsz?
- Angolul. Elsősorban az amerikai rádió slágerlistás dalait énekelem, aztán az örökzöldeket, egy-egy olasz vagy francia dalt, meg egypár magyar számot, angol szöveggel. Néha kérnek egy-egy magyar számot is. A klub nagyon elegáns, nem is tudom, mihez lehetne hasonlítani.

Nálunk otthon ilyen nincs; talán a nemrég megnyílt Lido night klub, valami ilyesmi. Itt nincs semmiféle műsor, csak élőzene és a szünetben gépzene. Mostanában egyébként a világon mindenfelé így van: húsz perc diszkó negyven perc élőzene.

- Milyen ruhákban lépsz föl?

- Hát, nem miniben meg szűk nadrágban, mert az egyszerűen tilos. Térdig érő szoknyát, fényes anyagból készült dolgokat lehet viselni. Nadrág felsőrésszel, az még elmegy, de aminek valamilyen szexis része van, azt nem engedik; kivágott ruhát például, ha nagyon kinn van a váll, a hát. Ilyesmi itt nem megy.

- A közönség ?

- Ez a hónap nagyon pang, mert most van itt a GC-konferencia, amelyen az (Arab) öböl menti országok vesznek részt, és nem engednek be ide se turistákat, se üzletembereket.

- Ezek szerint más vendég nincs is?

- Nincs, biztonsági okokból. Egyébként elég jó a helyzet, sok a légitársasági vendég, van sok üzletember, sok követségi munkatárs, és hát a helybeli arab közönség. Nagyon sok bejrúti van itt a libanoni háború miatt. Félig-meddig most is le van zárva az iraki határ. Alig 100-150 km innen a háború.

- Megéri neked ez a turné?

- Igen, igen. Sok mindent tanulhatok, s nekem ez az első ilyen jellegű utam. Nagyon hasznos. Kemény munka, sokkal keményebb, mint egy koncert. Július 2-án kezdtük, és december 31-én fogjuk befejezni.

- Tehát 1985-ben jössz vissza ?

- Január elsején.

- Mi a helyzet a régóta várt könyveddel?

- Remélem, addigra megjelenik. Állandó levelezésben vagyok a Magvetővel, állítólag minden megy a maga útján, de amikor nincs ott az ember, akkor nagyon nehéz.

- Tehát sínen van.

- Megírtuk a szerződést, minden rendben. A Magvetőnek egy gmk-ja vette a kezébe az ügyet, egy fiatal társulás, a Masprint.

- Miért húzódott ilyen hosszú ideig ?

- Mindenféle dolog közbejött: papírokat kellett szerezni mindenkitől, aki szerepel benne, hogy ne legyen semmiféle jogi probléma. Aztán változások voltak a minisztériumban, és végül egészen a legfelső szintig ment a dolog.

- Hm...

- Végül elolvasták, és azt mondták, hogy jó, hát tulajdonképpen mehet. Ez augusztus-szeptemberben volt. A többi levélből meg anyámtól tudom. Úgyhogy most ott tartunk, hogy minden rendben, a kézirat a nyomdában van.

- Mikorra ígérték a megjelenését?

- Karácsonyra. Már tavaly karácsonyra is ígérték, de most nincs akadálya a nyomtatásnak, a minisztérium nem gátolja.

- Milyen további terveid vannak?

- Sok. Majd meglátjuk, mert sok minden a könyvtől függ. Ha megjelenik, amikor én hazaérek, és akkor jön ki a lemezem is, elkezdünk majd dolgozni egy musicalen, ami a könyvhöz kapcsolódik. De van egy meghívásom április-májusban Amerikába és Kanadába. Tehát minden nyitott. Mindent a könyvtől teszek függővé.

- Mi lesz a lemez címe ?

- Ugyanaz, mint a könyvé: Nem vagyok én apáca. Jó lesz, ha megjelenik, mert már nagyon

hiányzik. Ilyen hosszú ideig még sohasem voltam távol. Legutóbb Angliában voltam, négy hónapig, de ez itt már az ötödik hónap lesz. Sok.

- Lehetett kapni a Minden szó egy dal című lemezedet. Igaz, hogy kiadásán, de előkelő társaságban: Bontovics Kati, a Dimenzió meg a Mini lemezével.
- Tényleg? Nem is hallottam. Anyu mondta telefonon, hogy megjelent a kislemez, amit Ray Philipsszel, a Nashville Teens-szel csináltunk, amikor itt voltak májusban.
- Gratulálok. A Magyar Ifjúságban is szerepelsz a szerkesztők ajánlatában.
- Legalább egy kicsit tartja a kapcsolatot. Mondd, milyen idő van otthon?
- Megjött a tél, zúzmara, köd, hideg. Köszönöm az interjút.
- Én is köszönöm, és január elsejétől otthon vagyok.

Fölhívtuk telefonon a Magvető Könyvkiadót, ahol Fraunhoffer Péter műszaki szerkesztő, a Masprint gmk vezetője Zalatnay Sarolta könyvével kapcsolatban a következőket mondta:

- Mennyire fontos a megjelenés pontos időpontja?
- A POLIfon olvasóit és a könyv megjelenésére váró érdeklődőket szeretnénk tájékoztatni.
- A karácsonyra tervezett kötet megjelenése csúszik, és csak 1985 elején lesz kapható. Éppen most kaptam meg Sarolta levelét, a napokban fogok rá válaszolni. Amikor elment, akkor még a Kiadói Főigazgatóság engedélye sem volt meg. A könyvben említett 50-60 „szereplő”-től a közléshez való hozzájárulást nehezen lehetett megszerezni, mert a nyáron szerteszéjjel voltak a világban. A Kiadói Főigazgatóság nagyon ragaszkodott ehhez, pedig a szerző nem minősíti azokat a zenészeket, akik szerepelnek a könyvben. Az érintettek nevetve, a legnagyobb készséggel írták alá a nyilatkozatot. Nem tudni, miért volt ez a nagy óvatosság.
- Mekkora terjedelmű lesz a könyv?
- 248 oldal, és körülbelül 60 darab fénykép, amelyek végigkísérik Sarolta pályáját, egészen a mostani kuvaiti vendégszereplésig.
- Milyen lesz a borító ?
- Elől-hátul színes fotó Saroltáról.
- Mennyibe fog kerülni?
- Előreláthatólag kb. 60 forintba.
- Tehát 1985 elején megvásárolhatjuk a könyvet?
- Igen. Elvi akadálya nincs a megjelenésnek, bár csak akkor leszek biztos a dologban, ha tudok mutatni egy példányt ismerve a nyomdákat...
- Végezetül még annyit mondjon el: mivel foglalkozik a Masprint gmk?
- Minden olyan könyv kiadását vállaljuk, amit a kiadó igazgatója engedélyez. Ez azt jelenti, hogy az irodalmi szerkesztéstől a terjesztésig mindenről gondoskodunk.
- Köszönöm a tájékoztatást. **Zétényi Zoltán**